

РЕШЕНИЕ

№ 5495

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **4632** по описа за **2020** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на Министерство на културата (МК) срещу Решение №28756 от 30.01.2020 г. на СРС, по НАХД №17142/2019 г., НО, 99 с-в, с което е отменено Наказателно постановление №6849/07.01.2019, издадено от зам. министър на културата, с което на [фирма] за нарушение на чл. 97, ал.1, т. 5 пр. 3 ЗАПСП на основание чл. 98в, ал. 1 от с.з. е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Според касатора СРС е подходил формално, като не е установил правилно фактическата обстановка и е достигнал до правни изводи, които противоречат на събраните по делото доказателства. Счита, че за извършеното нарушение правилно е потърсена административнонаказателна отговорност.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт, представя писмени бележки.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

С НП №6849/07.01.2019г. на основание чл.98в, ал.1 във вр. с чл.97, ал.1 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева, за това, че при извършена на 19.04.2018г. проверка в обект за контрол: кафе „Ч.“, намиращ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от дружеството, е установено, че е използван чрез публично изпълнение звукозаписът – 1. I F. T. L. –в изпълнение на Т. М. S. с носител на продуцентските си права U. R. I.,чрез лицензианта си за Б. –В. Р. Е., член на П. и 2. М. G. ft. М. Т. – в изпълнение на С. Р. носител на продуцентското право W. M., чрез лицензианта си в Б. [фирма], член на П. без необходимото по закон съгласие на носителите на продуцентските права или представляващата организация за колективно управление на права „П.“, с което е извършено нарушение на чл.97, ал.1, т.5, пр.3 ЗАПСП.

От служители на касатора било установено, че в заведението звучи от колони с усилвател и компютър на запис – интернет радио В.. Констатирано било публично изпълнение на запис на звукозаписи със заглавия 1. I F. T. L. –в изпълнение на Т. М. S. и 2. М. G. ft. М. Т. – в изпълнение на С. Р..

По време на проверката бил представен касов бон от заведението, от който се установява, че същото е стопанисвано от дружеството ответник.

В отговор на писмо от касатора, П. посочил носителите на продуцентските права на процесните музикални произведения -1. I F. T. L. –в изпълнение на Т. М. S. с носител на продуцентските си права U. R. I.,чрез лицензианта си за Б. –В. Р. Е., член на П. и 2. М. G. ft. М. Т. – в изпълнение на С. Р. носител на продуцентското право W. M., чрез лицензианта си в Б. [фирма], член на П..

От дружеството ответник не били представени доказателства за уредени права за публично изпълнение с авторите и продуцентите на констатираните по време на проверката музикални произведения.

На 17.07.2018г. е съставен АУАН против [фирма] за нарушение на чл. 97, ал.1, т. 5 пр. 3 ЗАПСП. Въз основа акта било издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че в рамките на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – спазени са разпоредбите на чл.40 – 43 ЗАНН, наказателното постановление има съдържанието по чл. 57 ЗАНН. Въпреки това е отменил НП, като незаконосъобразно, доколкото е приел, че издадено от некомпетентен орган, при нарушение на чл.18 ЗАНН. Приел е също, че са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Неоснователно е твърдението на некомпетентност на органа издал атакуваното пред СРС НП. Видно от нормата на чл.98, ал.1 от ЗАПСП, „Нарушенията по чл. 97 се

установяват с акт, който се съставя от длъжностни лица, определени със заповед на министъра на културата.“ Доколкото се касае именно за такова нарушение, то НП следва да бъде издадено от лицата визирани в нормата на чл.98а, ал.1 от ЗАПСП.

Настоящата инстанция не споделя направените от СРС правни изводи за нарушение на чл.18 от ЗАНН. Превратно е тълкуването на фактическия състав на административното нарушение по чл.97, ал.1, т.5 ЗАПСП. Неправилно СРС е възприел, че разпоредбата на чл.18 ЗАНН установява разделност, когато с едно или с отделни деяния едно лице е извършило две или повече отделни административни нарушения. В процесния случай носител на авторските права спрямо описаните в АУАН и НП две произведения е едно и също лице. Вмененото на дружеството нарушение се е изразило в публично ползване посредством възпроизвеждане на записи от тези произведения, без необходимото по закон разрешение на продуцента, като с неполучаване на разрешение горепосоченото дружество е осъществено едно деяние. Неоснователни са възраженията в касационната жалба за необходимостта от установяване на две отделни административни нарушения, за които да се наложат отделни санкции.

Легално определение на понятието "маловажен случай" е дадено в чл.93, т.9 от Наказателния кодекс (НК), чиито разпоредби, съгласно чл.11 ЗАНН се прилагат субсидиарно по въпросите за отговорността. Според чл.93, т.9 НК "маловажен случай" е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В конкретния случай, макар действително да е установено, че нарушението е извършено за първи път, не може да бъде обоснован извод, че то е с по-ниска степен на обществена опасност, сравнимо с други нарушения от същия вид. Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус, не водят до извод за маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като по делото не са установени обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществената му опасност.

Не са допуснати съществени нарушения при издаване на АУАН и процесното НП поради неспазване на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. За съществени следва да се приемат само онези нарушения, които са довели до пълна невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. Видно от представени доказателства по делото, от началния момент на образуване на административно наказателното производство дружеството жалбоподател е точно информирано за какво нарушение му се търси отговорност, като същото не е било лишено от възможността да организира своята защита и да подаде възражения срещу съставения АУАН, а впоследствие и жалба срещу НП. И в двата акта съдържат изчерпателно, ясно и съответно описание на нарушението, което е констатирано, а също и обстоятелствата, при които е извършено. Размера на наложеното наказание е съобразен със закона.

След като настоящият състав решението на СРС е издадено в нарушение на материалния закон и като такова следва да бъде отменено. Доколкото настоящия състав намира, че НП е издадено в съответствие с материалните и процесуални норми, то същото следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, II КС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №28756 от 30.01.2020 г. на СРС, по НАХД №17142/2019 г.,
НО, 99 с-в.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №6849/07.01.2019 г., издадено
от зам. министър на културата, с което на [фирма] за нарушение на чл. 97, ал.1, т. 5
пр. 3 ЗАПСП на основание чл. 98в, ал. 1 от с.з. е наложена имуществена санкция в
размер на 2000 лв.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.